

Comentaris de Carrer

“ Quan l'equip de redacció de la revista a 440 m em varen convidar a participar en el seu projecte editorial em vaig sentir molt feliç i il·lusionat de tornar a la meua tasca més arrelada: el periodisme de casa nostra. La meua corresponsalia taurina internacional per Europa i Amèrica, integrat en el grup de corresponsals de catalunya, no em dóna pas tantes satisfaccions com les que he rebut de la nostra gent. Després de tenir-me molts anys a la cuneta, ara em tornen a acceptar en els mitjans de comunicació comarcals. I la gent que no militem en cap organització política, sovint parlem de temes que no surten als papers amb les opinions i preguntes que nosaltres ens plantegem. Per això tinc la intenció de tocar-los - tot i que poden aixecar ampolles - en els meus futurs articles i dins d'aquest mateix espai. ”

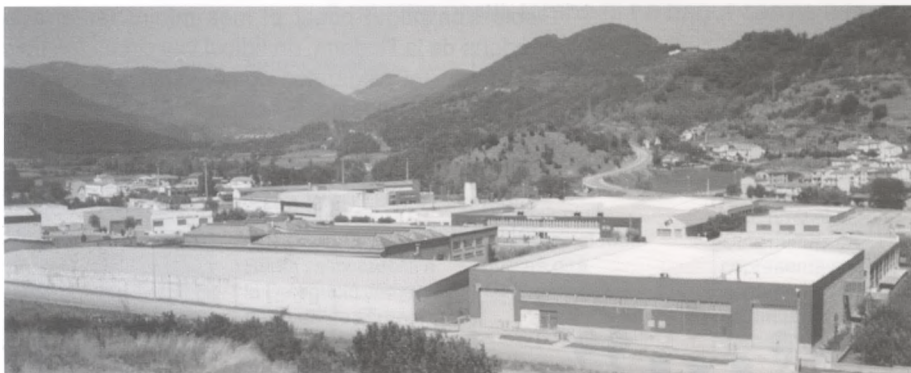

L'antiga fàbrica de "Can Pixola" un dels principis de la nostra tradició empresarial i seriositat obrera

- La nostra tradició industrial, té continuïtat avui?

Els nostres avantpassats varen començar a les vores del Fluvià les primitives indústries allà pel segle XVII, aprofitant la força de l'aigua per fer-les funcionar. Més endavant, el treball va entrar cap a l'interior de la ciutat amb les grans indústries tèxtils: La Cooperació, Can Joantes, Can Jombi, Ca l'Artigas, Can Sacrest, Can Brugada, etc. Els tallers de sants varen crear una especialitat única al món, ara malauradament en decadència. Per què? Quan el tèxtil va fallar, s'aixecaren les grans fàbriques de (llangonisses): Sala, Puigvert, Espuña, Noël, Oliveras, Curós, Turón... i les complementàries del gremi.

Els moderns polígons industrials de la Garrotxa, són la garantia del futur?

De temps molt reculats, els nostres empresaris varen superar amb imaginació i creativitat, les diverses èpoques de crisi i sense cap ajut oficial o forani creant noves especialitats de producció.

On som ara? On és el teixit industrial olotí?

- Les dones, manipulades i explotades avui?

Sentim parlar de queixes, angoixes i greus depressions. Moltes dones de 40 a 50 anys són despatxades i enviades a l'atur i quan se'ls acaba l'atur i el subsidi corresponent, tenen ofertes per treballar en l'economia "submergida" duent paquets de feina a casa, molt mal pagades, sense assegurar i explotades al màxim. Aguanten i callen perquè no tenen res més per viure. I com que això és una injustícia total, esbrinarem què passa al respecte.

- La variant de Castellfollit i la resta de comunicacions.

Els grans camions de transport internacional tenen problemes per arribar còmodament a Olot en perjudici del nostre desenvolupament industrial: Castellfollit és el coll d'ampolla i tot el tram Cornellà del Terri-Olot és intolerable en els temps actuals. La garrotxa és una de les comarques més riques de tot l'Estat i paga més impostos que ningú en relació al nombre d'habitants. Volem millors serveis perquè els paguem més que ningú!

L'any 1994 s'havien de licitar les obres del trams Olot- besalú amb quatre carrils i la variant de Castellfollit, dins del Programa d'Autovies TI-GE 2580, amb un pressupost de 10.000 milions de pessetes, segons les cartes de l'expresident Felipe González i de l'exministre Josep Borrell. On són